

7. Гжстота на земеделското население и производство на зърнени храни на глава отъ населението: $r = -0.70$.

8. Процентъ на земята, заета съ зърнени храни отъ общата засѣта и засадена площъ и производство на зърнени храни на глава отъ населението: $r = +0.34$.

9. Голѣмина на стопанството и процентъ на индустриалнитѣ растения отъ общата засѣта и засадена площъ: $r = -0.64$.

10. Гжстота на земеделското население и процентъ на индустриалнитѣ растения отъ общата засѣта и засадена площъ: $r = +0.36$.

11. Гжстота на земеделското население и процентъ на зърненитѣ храни отъ общата засѣта и засадена площъ: $r = -0.12$.

Въпрѣки малкия брой на наблюденията ($n=84$) и, следователно, голѣмия размѣръ на въроятната грѣшка на r , повечето отъ горнитѣ корелационни коефициенти иматъ реално значение. Това изпъква съвсемъ ясно отъ диаграмитѣ, изразяващи тѣзи корелации.

Значението на горнитѣ коефициенти може да бжде изяснено безъ помощта на математиката по следния начинъ:

1. Гжстотата на земеделското население и броятъ на работния добитѣкъ на 100 хектара обработвана площъ се увеличаватъ или намаляватъ едновременно. Диаграма № 1, въ която всѣка отдѣлна околия е означена съ точка, а съответната регресия — съ черта, показва, че зависимостта е доста тѣсна и почти праволинейна. По-скоро би могло да се очаква противното — че увеличението въ броя на работницитѣ не предполага пропорционално увеличение въ броя на работния добитѣкъ, понеже отъ техническа гледна точка не е необходимо количеството на работния добитѣкъ на единица площъ да се увеличава съ нарастването на броя на работницитѣ на единица площъ.

2. Гжстотата на земеделското население и стойността на земеделското производство на глава отъ населението се движатъ въ обратна посока: доходътъ на глава е най-високъ, когато гжстотата на населението е най-малка, и обратно. Въ този случай корелационниятъ коефициентъ подчертава икономическия законъ за намаляващия се добивъ. Горнитѣ съотношения сж посочени въ диаграма № 2.

3. Гжстотата на населението на 100 х. обработвана площъ се увеличава съ намалението на срѣдната голѣмина на стопанството. Диаграма № 3 показва, че това съотношение не е отъ праволинейенъ характеръ, но все пакъ е доста добре изразено.

4. Отношението между броя на работния добитѣкъ и срѣдната голѣмина на стопанството на 100 х. обработвана площъ е свършено сжщото, както въ предходния случай (диаграма № 4).

5. Ако стойността на реколтата на глава отъ населението съ увеличението на гжстотата на активното земеделско население пада (2) и ако броятъ на работния добитѣкъ на 100 хектара обработвана площъ нараства съ увеличението въ гжстотата на земеделското население (3), следва, че стойността на реколтата на глава отъ земеделското население трѣбва да се понижи съ увеличението въ броя на работния добитѣкъ на 100 х. обработвана площъ. Това съотношение е изразено чрезъ корелационния коефициентъ № 5 и, разгледано успоредно съ точка 4, потвърждава заключението, че значителенъ брой работенъ добитѣкъ въ стопанствата е излишенъ (диаграма № 5).

6. Стойността на реколтата на глава отъ земеделското население нараства съ увеличението въ срѣдната голѣмина на стопанството. Въ връзка съ съотношението въ точка 3, горната корелация представлява друга формулировка на закона за намаляващия се добивъ, приложенъ къмъ България (диаграма № 6).

7. Производството на зърнени храни на глава отъ населението намалява съ увеличението въ гжстотата на земеделското население. Диаграма № 7 показва, че тази корелация нѣма праволинейенъ характеръ (диаграма № 7).

8. Производството на зърнени храни на глава отъ населението нараства съ увеличението въ процентното отношение на земята, заета съ зърнени храни, къмъ общата засѣта и засадена площъ, но това произлиза отъ обстоятелството, че процентътъ на зърненитѣ храни е по-високъ при голѣмитѣ стопанства. Корелационенъ коефициентъ на процента на площта, заета съ зърнени храни, и срѣдната голѣмина на стопанствата е $r = +0.28$. Горнитѣ два корелационни коефициенти сж доста низки и нѣматъ реално значение.

9. Процентното отношение на площта, заета съ индустриални растения, къмъ общата засѣта и засадена площъ нараства съ увеличението въ гжстотата на земеделското население и, обратно.

10. Процентното отношение на площта, заета съ зърнени храни, къмъ общата засѣта и засадена площъ намалява съ увеличението на гжстотата на населението, но зависимостта е слабо изразена.

Едва ли би могло да се твърди, че горнитѣ корелации представляватъ абсолютни доказателства на нѣкои структурни особености въ земеделието въ България. Не трѣбва да се забравя, че чисто географски фактори се преплитатъ съ структурнитѣ фактори. Малкитѣ стопанства въ Родопската област поддържатъ сравнително голѣмъ брой работенъ добитѣкъ. Главното предназначение на добитѣка въ тази област, обаче, е превоза на дървенъ материалъ. Съ наличността на горската индустрия се обяснява обстоятелството, че тѣзи малки стопанства въ Родопитѣ издържатъ сравнително голѣмъ брой хора. Сжщевременно, това